

Küçük Perinin Baykuşu

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Perinin Baykuşu

Aysel Banu YAVUZAL

Ormanın kalbinde, ay ışıklarının yaprakların arasından dans ettiği yerde, Lila adında küçük bir peri yaşırdı. Şeftali gibi sıcak bir teni, bal sarısı bukleleri ve cam gibi berrak kanatları vardı. Her gece çiçeklerin arasında uçar, örgü çantasında hazineler toplardı. Ama Lila'nın gizli bir dileği vardı: dünya hakkında her şeyi bilmek istiyordu. 'Yıldızlar neden parıldar? Rüyalar nereden gelir?' diye yüksek sesle merak ederdi.

Bir akşam Lila, uzun bir meşe ağacından yumuşak bir 'Huu-huu' sesi duydu. Yukarı süzölüp yuvarlak gözlükler ve koyu mavi bir atkı takan bilge, yaşlı bir baykuş buldu. Kehribar rengi gözleri nazıkçe kırpıştı. 'Merhaba, küçük,' dedi. 'Ben Oliver. Sorularla dolu görünüyorsun.' Lila'nın gök mavisi gözleri kocaman açıldı. 'Ah evet!' diye haykırdı. 'Yüzlerce sorum var!' Oliver gülümsedi. 'Öyleyse başlayalım,' dedi ve bir dala yerleşti.

Lila sordu: 'Ay neden bazen yuvarlak, bazen ince olur?' Oliver başını yana eğerek dikkatle dinledi. Sonra ayın gökyüzündeki yolculuğunu anlattı. Lila da kanatları parıldayarak dinledi. Ateş böceklerini, yankıları, baykuşların neden gece uyanık kaldığını sordu. Oliver her soruyu sabırla yanıtladı. 'Ne güzel dinliyorsun,' dedi Lila. 'Daha çok öğrenmek istememe neden oluyor!' Oliver'ın göğüs tüyleri gururla kabardı.

Geceler geçtikçe Lila, Oliver'ı sık sık ziyaret etti. Ona tanıdığı diğer büyülü yaratıkları anlattı: utangaç periler, kıkırdayan cüceler ve soru sormaya korkan genç bir tek boynuzlu at. 'Onların da soruları var,' dedi Lila, 'ama sormaya çok utanıyorlar.' Oliver düşünceli düşünceli başını salladı. 'Dinlemek, utangaçların açmasına yardım eder,' dedi. Lila'nın kanatları bir fikirle parıldadı. 'Gece herkesin her şeyi sorabileceği bir okul açsak nasıl olur?'

Oliver'ın kehribar gözleri parladı. 'Bir gece okulu,' diye tekrarladı. 'Bunu sevdim.' Böylece işe koyuldular. Lila ormanda uçarak karşılaştığı her yaratığı davet etti. 'Bu gece yaşlı meşe ağacına gelin!' diye cıvıladı. 'Sorularınızı getirin!' Periler heyecanla fısıldaştı. Cüceler minik defterlerini hazırladı. Utangaç tek boynuzlu at bile geleceğine söz verdi. Oliver gözlüklerini parlattı ve cep saatini kurdu.

Ay yükseldiğinde orman çırpınan kanatlar ve yumuşak ayak sesleriyle doldu. Lila her konuğu meşenin dibinde karşıladı. 'Hoş geldiniz! Hoş geldiniz!' dedi, yaprak yeşili elbisesi yıldız ışığında parlıyordu. Utangaç tek boynuzlu at geride kaldı, ama Lila onun toynağını tuttu. 'Soruların önemli,' dedi nazikçe. Oliver alçak bir dala tünedi, mavi atkısı sıkıca sarılıydı. 'Başlayalım,' diye yumuşakça öttü.

Minik bir peri elini kaldırdı. 'Çiçekler gece neden kapanır?' diye sordu. Oliver dinledi, sonra taç yaprakların dinlenmesini anlattı. Peri gülümsedi. Bir cüce sordu: 'Örümcekler ağlarını nasıl örer?' Oliver bu ince işi anlattı. Lila etrafta uçarak herkesin sırasının gelmesini sağladı. 'Hiçbir soru çok küçük değildir,' diye hatırlattı. Yaratıklar daha fazlasını duymak için öne eğildi.

Gece gece okul büyüdü. Haber ormana yayıldı: 'Dinleyen baykuşa gelin!' Yaratıklar uzaklardan geldi. Oliver hiç acele etmedi. Her soruyu dinledi, yuvarlak gözlükleri parıldadı. Lila utangaçların konuşmasına yardım etti. 'Acele etme,' diye fısıldardı. Öğrenmek neşeli bir serüvene dönüştü. En yaşlı ağaçlar bile dinlemek için eğilir gibiydi.

Bir akşam ormandan bir fırtına geçti. Yaratıklar meşenin altında birbirine sokuldu. 'Ya okul toplanamazsa?' diye endişelendi küçük bir cüce. Lila'nın kanatları sarktı. Ama Oliver sakince, 'Fırtınalar geçer. Yine buluşuruz,' dedi. Kaybolan yolculara rehberlik eden cesur ateş böceklerinin hikâyesini anlattı. Yaratıklar dinledi, korkuları eriyip gitti. Lila dinlemenin de teselli edebildiğini fark etti.

Fırtına bittiğinde okul yeniden başladı. Lila'nın yeni bir fikri vardı. 'Herkesin bir şey öğrettiği bir gece yapalım!' diye duyurdu. Yaratıklar heyecanla soluklandı. Tek boynuzlu at şifalı bitkileri öğretti. Periler çiçek taçlarının nasıl yapıldığını gösterdi. Oliver her dersi dinledi, gururla başını salladı. 'Görüyor musun?' dedi Lila'ya. 'Dinlediğimizde hepimiz öğretmen oluruz.'

Lila, Oliver'ın bütün gece ders verdikten sonra bazen yorgun göründüğünü fark etti. Ona yumuşak bir yosun yastık yaptı ve ballı çiy çayı getirdi. 'Herkesi dinliyorsun,' dedi. 'Seni kim dinliyor?' Oliver'ın kehribar gözleri yumuşadı. 'Sen dinliyorsun, küçük,' dedi. 'Ve bu her şeyi değiştiriyor.' O günden sonra Lila, Oliver'a kendi gününü sormayı ihmal etmedi ve o da düşüncelerini paylaştı.

Gece okulu büyölü dünyada ünlendi. Yaratıklar öğrenmeye geliyor, ama dostluk için kalıyordu. Lila ile Oliver en iyi arkadaş oldular. Derslerden sonra birlikte oturup yıldızları izlerlerdi. 'Sence dinlemek neden bu kadar önemli?' diye sordu Lila. Oliver düşündü. 'Çünkü biri seni dinlediğinde, merak etmeye cesaret edecek kadar güçlü hissedersin,' dedi. Lila başını salladı, cam gibi kanatları ay ışığını yakaladı.

Bir gece utangaç tek boynuzlu at elini kaldırdı. 'Bir sorum var,' dedi, sesi titriyordu. Herkes dinlemek için döndü. 'Neden hepimiz farklıyız?' diye sordu. Oliver gülümsedi. 'Çünkü orman her tür yaratığa ihtiyaç duyar,' dedi. 'Ve her soru bizi daha bilge yapar.' Tek boynuzlu atın gözleri parladı. Sonunda konuşmuştu. Lila sevinçle bağırdı ve bütün okul kanatlarını ve patilerini cırparak alkışladı.

Mevsimler deđiřtikçe okul daha da büyüdü. Ama özü aynı kaldı: Oliver dinliyor, Lila karşılıyordu. Düşmüş bir yapraktan 'Bütün Sorular Hoř Karřılanır' yazan bir tabela yaptılar. Orman kahkahalar ve öğrenmeyle doldu. En karanlık gecelerde bile yaşlı meşe sıcaklıkla parladı. Yaratıklar buraya ait olduklarını biliyordu.

Lila ile Oliver sık sık en sevdikleri dalda birlikte otururdu. 'Seninle tanıştığım için çok mutluyum,' dedi Lila. 'Beni dinledin.' Oliver atkısını onun omuzlarına sardı. 'Sen de beni dinledin,' dedi. 'Dostluk böyle büyür.' Ayın yükselişini izlediler ve Lila içinde sıcak bir parıltı hissetti. Her sorunun bir armağan, her dinleyenin bir hazine olduğunu biliyordu.

Ve böylece gece okulu yaşlı meşe ağacının altında devam ediyor. Gece ormanda dolaşırsanız, yumuşak bir 'Huu-huu' ve neşeli bir peri sesi duyabilirsiniz. Sizi açık kanatlarla karşılarlar. Çünkü biri dinlediğinde öğrenmek eğlenceli olur ve dostluk ormanı neşeye doldurur.